

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Senyor president.
Senyora diputada.

Com vosté molt bé sap, el nostre objectiu és apostar no sols pel comerç de proximitat, sinó també per un model comercial sostenible i respectuós amb el medi ambient, que contribuïska de manera decisiva a la revitalització tant dels centres urbans com dels barris de les nostres ciutats; un model en el qual el comerç jugue un paper rellevant en la vertebració del territori i que propicie noves formes de funcionament i iniciatives entre els operadors i les administracions públiques.

El model de comerç que volem també ha de ser respectuós amb les persones, tant si són consumidors o consumidores com si són treballadors o treballadores, als quals cal garantir la conciliació familiar impulsant la implantació d'uns horaris comercials racionals i, a més a més, sempre buscant equilibris.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.
Per a acabar de formular la pregunta, quan vosté vullga.

La senyora Bernal Talavera:

Gracias, señor *conseller*.

Le quería preguntar un poco más detalle... , entrar en más detalle sobre el plan de fomento en el comercio de proximidad y quería saber cómo piensan fomentar también el comercio en proximidad en los municipios de la Comunidad Valenciana. ¿Cómo piensan impulsar la consolidación del comercio de proximidad para que se convierta en referente a la hora de reanudar las compras?

Luego, si van a impulsar las nuevas tecnologías en los comercios. Si eso es así, supongo que será a través de la partida que hay en el presupuesto del Comercio Innova. ¿Van a crear algún programa para que los comercios puedan conocer cómo se puede vender a través de internet? Sé que en la partida de Comercio Innova existen pasarelas de pago (*inintel·ligible*) ... Pero, también, actualmente se puede llegar a todos los consumidores a través de las redes sociales como Facebook o Instagram y, de hecho, muchos comercios pequeños venden muchísimo por estas redes sociales.

Y respecto a las compras por internet, aunque también es un poco en tienda física, quería saber si el Consell va a apoyar iniciativas como el Black Friday, aunque viene de América o el Cyber Monday, que son esta semana y que... también participan los pequeños comercios. No lo digo yo que participan los pequeños comercios, lo dice la secretaria general de Confederación Valenciana Comercio –Covaco–, que ha asegurado que en el Black Friday de este año el pequeño comercio... , las ventas podían superar el 10% respecto al año pasado, ya que coinciden con el frío y con la llegada de la Navidad.

Y, por último, como usted ha comentado, es de importancia la consolidación familiar, y a mí también me preocupa. Entonces, quería preguntarle si van a crear alguna ayuda dentro de la nueva ley de comercio, y en especial en el plan de comercio de proximidad, para ayudar a estos comerciantes a que puedan contratar o que puedan seguir con sus negocios aunque sean padres, madres o tengan a alguna persona a su cargo.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.
Senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Bé, seria repetir-me, perquè la en la compareixença que vam fer, quan vam parlar de pressupostos, més o menys vam marcar totes i cadascuna de les línies que anàvem a engegar en este tema. Però vaig a repetir-les, concretament huit.

Generar un ecosistema favorable a l'emprenedoria. Pla integral per a l'emprenedoria en comerç, basat en oferir una adequada informació i formació a aquelles persones interessades a accedir al sector. Per tant, implementarem aules d'emprenedoria en comerç utilitzant recursos públics com espais de *coworking*; aprofundirem en el programa de continuïtat empresarial –és el que vosté ara estava dient respecte a les seues..., a les famílies, a pares, fills, etcètera, etcètera–, i es durà a terme un programa de mentorització a fi de reduir el fracàs en el primer any de la vida dels nous comerços, i ho farem en col·laboració amb els ajuntaments –290.000 euros tenim en estes partides.

Programa de ciutats comercials sostenibles. L'objectiu és crear les condicions adients i de suport al comerç urbà, tant per a ajuntaments, com per a associacions, perquè els nostres pobles i ciutats siguen comercialment sostenibles –3.170.000 euros tenim en aquesta partida.

Pla d'actuació en entorns rurals –el PACER–. Hem de garantir al consumidor l'accés a un proveïment de qualitat independentment de la grandària de la població i potenciar en els xicotets municipis el manteniment d'activitat comercial. Per això, engegarem un pla per al manteniment de l'activitat comercial i d'inversions per a la creació d'espais multifuncionals on es puga desenvolupar l'activitat comercial en perfectes condicions higienicosanitàries –446.000 euros tenim en esta línia.

Pla de qualitat en el comerç i l'artesania. L'objectiu és tractar d'establir referencials que permeten obtenir distintius de qualitat per part d'empreses comercials i artesanals, i que donen un plus als comerços que la posseïsquen com a aportació de credibilitat davant del consumidor –190.000 euros en aquesta línia.

Programa d'informació i formació. Apostar per la inversió en talent i la millora de la qualificació dels gestors de les empreses i els seus empleats és el principal objectiu d'aquesta iniciativa, que permet oferir informació sistematitzada en clau local, tant en comerç, com en emprenedoria a tots els agents del sector –75.000 euros.

Foment de la cooperació participativa. La representació i defensa dels interessos dels comerciants, així com la necessitat de prestar serveis mancomunats que aporten valor al comerç és l'objectiu d'aquest programa –240.000 euros.

Suport a la promoció i desenvolupament del sector artesà. Es pretén dotar el sector artesà d'instruments promocionals i suport financer per a la millora i posicionament en el mercat –875.000 euros.

I pla d'innovació en comerç –al qual fea vosté també referència–, per a l'adaptació de les empreses comercials a les tendències d'evolució del sector comercial, incidint en els aspectes tecnològicament avançats, qualitat, servei al client i respecte pel medi ambient com a grans tendències que es vénen observant en els països del nostre entorn. Per a açò la partida té 700.000 euros.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.
Següent pregunta, la número 90, que formula el diputat José Muñoz al conseller d'hisenda. Quan vosté vullga.

El senyor Muñoz Lladró:

Hola, buenas tardes, señor *conseller*.

En preguntas anteriores..., una pregunta anterior, mejor dicho, se ha aludido aquí a que el Consell recogía una cosecha de años anteriores. Y mi pregunta va relacionada con esa cosecha; en este caso, un fruto más bien..., que se recoge un fruto más bien podrido, y es que el pasado 1 de octubre nos desayunábamos, una vez más, con que, al abrir un cajón, el Consell se encontraba con otro pufo que le explotaba en la cara. En este caso, 200 millones de euros, se dice pronto, 200 millones de euros de facturas no contabilizadas.

Otro pufo que se le sumaba a los ya conocidos ahora, pero no contabilizados en su momento por el Consell del Partido Popular, de 400 millones de euros en gasto sanitario.

Y, hoy, sin ir más lejos, nos desayunamos con otro pufo más, 68 millones de euros que, probablemente, tendrá que pagar esta Generalitat, este Consell, derivado de la aplicación de coeficientes y de la liquidación complementaria en el impuesto de transmisiones patrimoniales aplicado por el Partido Popular y que los tribunales de justicia están declarando nulos.

Otro pufo más de 68 millones de euros que engrosan esa maravillosa cosecha de la que se vanaglorian los miembros del Partido Popular, que no es ni más ni menos que 40.000 millones de euros de déficit -8.000 euros por cada valenciano- que nos han hecho, sin ir más lejos, llegar..., o no llegar, mejor dicho, a final de año para pagar los servicios públicos fundamentales.

Y, ahora, precisamente, cuando estamos hablando de presupuesto, los mismos que nos dejan esta cosecha envenenada nos dicen y nos enseñan y nos dan lecciones de cómo cuadrar las cuentas públicas. Y nos lo dice precisamente una persona, que yo le llamaría el ingeniero, pero no por sus estudios, sino más bien por su habilidad para hacer ingeniería contable y fiscal durante sus años de gobierno. Estoy hablando, cómo no, del delegado de gobierno, Moragues, anterior *conseller* de hacienda, que se ha olvidado de que lo fue en un momento de su vida, y que se vanagloriaba, en un momento dado, en que había dejado una administración con unas cuentas saneadas y con un traspaso de poderes que él se atrevía a calificar de ejemplar.

Pues vemos la ejemplaridad del traspaso de poderes, cuando no se dice que había estos millones de euros de gastos no contabilizados; vemos qué considera el partido que habla de cuentas saneadas... En un alarde más de cinismo, hoy, escuchábamos hablar en este pleno de alfombras rojas para las inversiones, cuando aquí los únicos que han tenido alfombras rojas han sido El Bigotes y otros amiguitos del alma que tenían alfombra roja para la corrupción. Pero estos mismos que hablaban de alfombras rojas, estos mismos que nos hablan de traspaso ejemplar de poderes, estos mismos que nos hablan de cuentas saneadas y que nos enseñan a cuadrar presupuestos, o nos dan lecciones de cómo cuadrar presupuestos, no nos decían cómo lo hacían. Ahora estamos viendo cómo lo hacían, inventándose ingresos, y no quiero incidir en los ingresos ficticios por venta de patrimonio, por provisiones y demás, y también cuadraban las cuentas ocultando los gastos.

Y mi pregunta va relativa a estos gastos ocultos. Ya sabemos que había 400 millones de euros de déficit por gasto sanitario. Los 68 millones que tenemos y nos va a tocar pagar. Pero mi pregunta iba por estos 200 millones de euros con los que nos desayunábamos el 1 de octubre, que no sabemos muy bien de dónde han venido, que el nuevo Consell ha abierto las cajas, y ha abierto los cajones y se está encontrando cupos todos los días, y lo que queríamos saber, porque es voluntad de este grupo parlamentario saber la verdad de lo que ha ocurrido durante estos veinte años de despilfarro y corrupción del Partido Popular, de dónde vienen estos 200

millones de euros, en concepto de qué y sobre todo si los podemos pagar conforme a la capacidad financiera que tenemos actualmente.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Muñoz.

Per a contestar, l'honorable conseller té la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, l'existència de factures no comptabilitzades dins de l'administració de La Generalitat és un problema vell, molt vell, massa vell, que s'ha anat creant al llarg dels governs del Partit Popular i que com, ja sap, va costar fins i tot rebre la primera multa, la primera multa de la Unió Europea que ha imposat a un govern d'un estat, un govern en este cas subestatal, en aplicació del mecanisme dissenyat arran del rescat de Grècia per a evitar noves ocultacions fraudulentament del dèficit.

La causa fonamental, com també sap la seua senyoria, és el mal acord per la Comunitat Valenciana del sistema de finançament autonòmic que van signar els governs del Partit Popular d'Espanya i a la Comunitat Valenciana l'any 2002; el senyor Zaplana i el senyor Aznar, que es fixaren l'*statu quo* pervers que mos ha sumit en un pou d'insuficiència per a fer allò que necessitàvem fer per als valencians.

Eixe acord, encara que va ser revisat l'any 2009 per tal de corregir l'increment de població experimentat en eixos anys per la Comunitat Valenciana, i que el Partit Popular va votar en contra perquè resultava que la variable que li donava importància era una variable que era bona per a Castella-Lleó o per Castella-la Manxa, però no per als valencians, que és la dispersió de la població, per tant, van votar en contra, contra els interessos valencians, cal recordar-ho, 2002-2009... Dic, significa que La Generalitat no rep el sistema de recursos suficients per atendre les seues competències en serveis públics fonamentals perquè els recursos que rep no apleguen al 80% dels recursos per habitant que reben com a mitjana el conjunt de les comunitats autònomes.

El Partit Popular, al davant del govern valencià en tot el període i novament al davant del Govern d'Espanya des de l'any 2012, no ha volgut, no ha volgut reivindicar un millor finançament més enllà de Contreres, eh, aquí sí que diuen coses, però quan passaven Contreres s'oblidaven del que havien fet ací.

Per tant, no han reivindicat ni han volgut reivindicar un millor finançament. Mentre es va poder ja utilitzava pràctiques per amagar factures, com ha dit vosté, i quan ja no ha estat això possible, perquè Brussel·les ho impedia, va utilitzar d'altres, com a pressupostar la venda de patrimoni immobiliari invendible, ingressos inflats per taxes i tributs propis. 200 milions, per exemple, en taxes i tributs propis inflats.

El fet és que encara així el pressupost d'ingressos no cobria ni cobria totalment les necessitats de despeses inevitables inajornables, com la neteja d'hospitals públics, concerts amb la sanitat privada, despesa farmacèutica, prestacions als malats, etcètera. Això significa que una part d'esta despesa va quedar pendent de l'arribada dels mecanismes d'auxili de l'administració general de l'estat, com el fons de pagament a proveïdors o el fons de liquiditat autonòmica, el FLA, per atendre-la.

De manera que fins que no hi ha la corresponent dotació de pressupost, les factures acumulades no poden comptabilitzar-se. Per això porten ací decrets lleis per tractar de poder comptabilitzar-se, no?, per a pressupostar-se, per a ficar-les dins del pressupost. I van a una espècie de llimbs que es diu «compte 409», dins del registre unificat de factures en espera que tard i mal, perquè suposa naturalment FLA i, per tant,

més endeutament per poder pagar el que pagaríem sense endeutar-nos si rebérem el finançament just. Per tant, el FLA, torne a repetir ací, és necessari perquè els nostres proveïdors puguen satisfer les seues necessitats, però és una estafa, és una estafa, perquè significa crèdits que hem de tornar. I, per tant, la bossa de deute va inflant-se any rere any, diguem, aplega... dotacions del pressupost.

Per tant, esta, senyoria, no és ja 200, és una xifra mòbil, una xifra mòbil perquè quan es pot traure un grapat de factures del compte 409, ja n'han altres de noves al RUF, com ara les factures corresponents a la factura farmacèutica que apleguen successivament mes a mes.

Esta és la situació. Esta és la situació que va posar de manifest l'informe que va emetre la Intervenció General el setembre passat, reflectint l'estat al 30 de juny. 500,8 milions d'euros en factures enregistrades al RUF, pendents d'aplicar al pressupost, de les quals es coneixia la seua naturalesa econòmica perquè ja estaven conformades pel Centre Gestor de la Despesa. I d'altre 143,3 milions d'euros en factures que estaven gravades al RUF, però encara no conformades pel centre de despesa i, per tant, sense que es coneguera la seua naturalesa econòmica. I fins i tot el mateix informe advertia –ja acabe, senyoria– que no s'havien incorporat encara les factures de farmàcia corresponents al mes de juny i que abastava 99 milions.

Esta és l'herència, una part d'ella, tot siga dit de pas, que va rebre l'actual govern valencià i a la qual lluitem per posar fi. En altres paraules, l'opacitat, el sucursalisme no seran mai senyes d'identitat d'este govern. Una situació, d'altra banda, que és injusta i que obliga a pràctiques contràries a la presa racional de decisions, a l'eficiència en la gestió pública i al pagament puntual, com cal, als nostres proveïdors. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

A continuació, la pregunta 95, que formula la il·lustre diputada Noelia Hernández, al conseller d'Hisenda.

Quan vosté vullga.

La senyora Hernández Sánchez:

Buenas tardes, señor *conseller*.

La pasada semana, a pregunta de la diputada señora Mollà, nos enteramos que la celebración de la Volvo Ocean Race en Alicante no había sido a coste cero, como se nos venía diciendo desde hace años, sino que había tenido un coste o ha tenido un coste hasta ahora para los valencianos de 31 millones de euros. 31 millones de euros que superan con creces la inversión en promoción turística de la Comunidad Valenciana en los últimos años y que además, si pensamos en este evento que se creó en 1973, yo creo que..., me gustaría preguntar si alguno de nosotros sabíamos de su existencia antes de que se celebrara en Alicante. Y no sólo eso, sino, ya que lo tenemos en Alicante y en la Comunidad Valenciana durante las últimas tres ediciones, si nosotros sabríamos cuáles son el resto de puertos que participan en la Volvo Ocean, porque se nos dice que pone a Alicante en el mapa, que de repente todo el mundo conoce Alicante, cuando yo creo que es un evento que quienes tenemos aficiones más mundanas no habíamos conocido en la vida.

El año pasado, a fecha de la última edición con salida en Alicante, el *conseller* Moragues presentó un informe de una consultora privada donde se nos vendía las bondades de este evento y el maravilloso negocio que había sido para nuestra comunidad, 31 millones, debemos recordarlo. Incluso el director general de la Volvo afirmó que la última salida había sido la mejor que él había vivido nunca.

Quando llegamos al Consell nos encontramos el caramelo envenenado de una reclamación de deuda y la amenaza de un procedimiento judicial, que si no se hacía efectiva nos íbamos a ver inmersos en una reclamación de esta deuda, además con un cruce de informes de diversas consultoras y de bufetes de abogados. Parece que todo ello derivado de una modificación del contrato de la organización de la Volvo Ocean Race que se hizo en 2013 por el anterior Consell.

Por eso, quisiera saber qué consecuencias ha tenido para La Generalitat la modificación de este contrato.

Gracias.

El senyor president:

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bé, a la primera pregunta, jo com vosté, creiem, perquè mos havien de creure el que dia el govern, que el cost de la Volvo era zero, cost zero per al contribuent. Després hem vist, quan hem registrat els calaixos, que no era zero, eren uns quants milions, els que ha dit vosté, no?

Per tant, en eixe context, en eixe context d'opacitat total, apareix eixa novació del contracte de la qual vosté parla, que va ser un intent de posar límit a la sagnia econòmica que este esdeveniment havia esdevingut, mai millor dit, per a les arques públiques de tots els valencians, enfront d'eixa fal·làcia que vosté parla del cost zero, que sempre venia el Partit Popular quan deia de posar diners es tractava per alimentar beneficis privats. I això sí que era molt important.

La primera emissió, la de 2008, ens havia costat 1,8 milions nets. La segona, en 2011, havia pujat a un cost net de 8,16 milions. I la tercera, celebrada en 2014, amenaçava a desaparèixer-se a l'estratosfera si no es feia res.

És així quan es va fer el 29 de juliol de 2013 la novació del contracte per a celebrar les eixides de l'edició de 2014 i de l'encara pendent de 2017. Amb quin criteri? Posar límits al cost per tal de limitar la pèrdua, perquè els ingressos, consistents quasi exclusivament en patrocinis, estaven totalment afonats. Raó: la crisi.

I posa també –és una hipòtesi– que sumar-se a una foto on apareixien polítics de les administracions públiques controlades pel Partit Popular i pel seu equip habitual de patrocinadors particulars, tots desfilar pels jutjats, els casos de corrupció, i alguns fins i tot condemnat, no fóra, dic, una opció atractiva per a la mateixa Volvo.

El fet és que, a falta d'ingressos, només calia retallar despeses. Va tindre èxit eixe intent? Doncs, mire vosté, sí i no, no i sí. Li explique. No perquè el cost per a les arques públiques de La Generalitat quasi es va duplicar, va pujar a pràcticament 18 milions, 17,065 milions, dic. Estem parlant de quasi díhuit milions d'una sola d'estes... d'esta vegada, no? I si, per què no, si no hagués fet eixa novació, segurament encara haguera costat molt més.

Què se fa ver? Vull remarcar la importància que té per a nosaltres l'optimització dels recursos existents, que són molt limitats, sempre són limitats per a una administració pública, més encara en l'actual situació de crisi fiscal, no?

I l'eficiència. Optimització i eficiència que s'ha de traure dels pocs diners que ens arriben. No ens hem de conformar en este cas a una novació que simplement ha limitat la sagnia econòmica derivada en este cas d'este contracte. La nostra filosofia ha de ser d'estricta seguiment dels acords del botànic. Governem per a les persones. I arran d'això, la desmercantilització de la política és un dels nostres eixos.

És, per tant, que al nostre parer no fou suficient esta novació. Però tot i això el cost va suposar un increment conside-